

SLOVENC V NOVEM JUGOSLOVANSKEM KABINETU

Bivši ministrski predsednik Uzunović sestavlja kabinet, v katerem bodo zastopani tudi Slovenci. — Za koncentracijski kabinet je potrebna tudi Radičeva navzočnost. — Francoski zunanji minister napoveduje lepše čase za leto 1927.

BEOGRAD, Jugoslavija, 26. decembra. — Dr. Korošec, voditelj slovenske klerikalne stranke, je včeraj privolil v to, da vstopi v kabinet, katerega namerava sestaviti prejšnji ministrski predsednik Uzunović.

Glasi se, da bo tudi hrvaška stranka, pod vodstvom Radiča stopila v kabinet in da bo s tem ustvarjen narodni koncentracijski kabinet, katerega je skušal stvoriti kralj že dva tedna.

Važno ministrstvo za zunanje zadeve ni bilo še izpolnjeno ter se domneva, da ne bo ministrski predsednik imenoval vsaj začasno nobenega na to mesto.

Radič je objavil včeraj, da namerava postaviti hrvaško seljaško stranko na jugoslovansko narodno podlago.

To je zelo značilno, ker odstranja nevarnost separatističnega gibanja Radičeve stranke.

Nadaljni bistven preokret se bo tical zblizanja z vsemi slovanskimi državami ter uveljavljanja slovanske solidarnosti. Na ta način se hoče obnoviti stari panslavizem, ki je vedno strašil po glavah nemških mogotcev.

Prejšnji zunanji minister Ninčić je ugotovil včeraj zvečer, da je treba na vsak način ustvariti združeno jugoslovansko javno mnenje, vspricho napevosti, ki se je pojavila izza sklenitve italijansko-albanske pogodbe.

To je bila prva javna izjava, katero je podal prejšnji zunanji minister Ninčić izza svojega odstopa.

PARIZ, Francija, 26. decembra. — Francoski zunanji minister je zanikal včeraj v posebnem sporočilu na ameriško časopisje resnico starega pregovora, da je najboljši način, kako ohraniti mir, pripraviti se na vojno.

— Božič je, — je rekel, — dober čas, tekom katerega se lahko razmišlja glede tega, kar se je storilo dosedaj za mir. Obenem pa je dal tudi Nemčiji kredit, da je uveljavila resnične napore za spravo.

— Stari latinski pregovor, da je priprava za vojno najboljša jamstvo miru, — se je preživel.

— Mi vemo danes, kakšne strašne posledice ima lahko tak način mišljenja in ob uri, ko je v duhu zapada vzbujen spomin na starodavni Božič, ki je od pamtiveke širil upanja po vsem svetu, je povsem primerno, da črpamo dobičke iz premišljanja o tem, kar se je dosedaj storilo za uveljavljanje miru.

— Narodi so pričeli spoznavati, — da se morajo odkritosrčno posvetiti miru in da morajo skušati odpraviti vse avtomatične rizike, ki so bili dosedaj zvezani z izbruhom vojn.

— Prvikrat v zgodovini delujeta Nemčija in Francija v doseg tega cilja. Vspricho celega sveta je to velik eksperiment sprave, temelječe na razumu.

Briand je rekel nadalje, da je bil najbolj važni del poti že prekoračen in da je treba sedaj napeti vse sile, da se vztraja na začetni poti.

— Kot dr. Stresemann in Chamberlain sem prepričan, da bo videlo leto 1927 novega duha in novo pojmovanje mednarodnih zadev in da se bo dejanski nekaj izpremenilo v usodah človeštva.

Anglež hvali ameriška dekleta.

LONDON, Anglija, 26. dec. — Povprečna ameriška deklica iz naših dni je skrajno poizvedljiva, ter se zanima za vprašanja, ki ne zanimajo navadno angleške deklice, — je izjavil Richard Curie, voditelj literarno-zapuščine Joseph Conrada, ki se je vrnil semkaj s predavalnega potovanja po Združenih državah.

ter pojasnil nazore ameriškega ženstva v Weekly Dispatch.
— Ameriške ženske ljubijo predavanja ter jih obiskujejo, a krivična se mi zdi domneva, da storo iz gole radovednosti, — je rekel. — Najlepše in najboljše oblečene mlade ženske v Ameriki prinesejo s seboj majhne knjižice, v katerih zaznamujejo vse, kar se jim zdi vredno omenitve.

ADVERTISE in GLAS NARODA

Skrivnost obdaja Muštafo Kemala.

Velika skrivnost obdaja Muštafo Kemala, turškega diktatorja. — Številne legende so se razvile glede predsednika turške republike.

ANGORA, Turčija, 26. decembra. — Muštafa Kemal paša je mož skrivnosti. Kot se večkrat prigradi, kadar je prizadeta osebnost take originalnosti, so vzrasle tudi tajinstvene storije krog Kemal paše. Glede verodostojnosti teh pripovedk pa je opaziti velik dvom.

Brez ozira na vsakovrstna domnevanja se lahko trdi, da je Kemal paša inspiracija velikega gibanja, kojega namen je regenerirati Turke. Stara Turčija, "bolni mož Evrope", je umrla in na njeino mesto je stopila nova Turčija, mlada in močna, koje cilj je napraviti Turčijo za vladajočo silo v Aziji.

Na drugi strani pa je najti mnogo ljudi, ki so mnenja, da je Kemal paša brezsrčni despot, od panike prevzet morilec, ki ne ve, kako bi se izognil bodaleu, ki mu je gotovo namenjeno.

Pisce tega članka je preživel več dni v Angori ter imel priliko sestati se s tem skrivnostnim možem ter si ustvariti svoje lastno mnenje glede njegovega bistva.

Pisce nikakor ne more reči, da je napravil turški diktator nanj tak vtis kot ga hočejo ubiti ljudem v glavo nekateri ljudje.

Spoznal je, da ni ničesar skrivnostnega na njem.

Iz celega njegovega obnašanja je bilo razvidno, da ni trnog, kot ga predstavlja gotovo časopisje. Napravil je nasprotno vtis človeka, kateremu je v resnici pri srce blagor dežele, brez obzira na pomp ki obdaja ponavadi kronane glave ali ljudi, ki obvladujejo usodo narodov.

Kajzer je preživel dobre praznike.

Prejšnji nemški kajzer je preživel vesele božične praznike v krogu svojih prijateljev. — Navzoč pa ni bil noben njegov otrok. — Dobil je tudi darove iz Amerike.

DOORN, Holandska, 25. decembra. — Obdan od prijateljev in sodnikov, je preživel prejšnji nemški cesar Viljem najbolj vesele božične praznike, odkar je bil izgnan iz Nemčije v svoj omrežni grad v mali holandski vasi.

Grad v Doornu je bil priča resničnega večera, katerega so se udeležili številni nemški aristokrate, ki so se seznanili z njim tekom njegovega izгона.

Žena prejšnjega kajzerja, princesinja Hermina, je dobila od svojega moža dragocen kožuh, nicesar se ni objavilo glede božičnih darila Nemcev iz južnih in srednje-zapadnih ameriških držav, kojih namen je bil osladiati božične praznike prejšnjega vladarja. Niti en otrok prejšnjega kajzerja ni bil navzoč pri praznovanju božičnega večera. Prejšnji kajzer, ki je v izgnanstvu že devet let upa kljub temu zaključiti svoje dneve v "dragi domovini".

Prejšnji kajzer je navel vse svoje sile, da praznuje božični večer na pristno nemški način. Priprave za to so se vršile že več tednov. Vsepoplod so bili obešeni

Nemški napad na francoske vojake.

V Parizu je bilo vzbujeno veliko ogorčenje, ko je dospela vest, da je sedem Nemcev napadlo francoske vojake v Mainzu.

PARIZ, Francija, 26. decembra. Skoro istočasno, ko je pomilostil francoski predsednik Doumergue šest Nemcev, ki so bili obsojeni na zaporne kazni v zvezi z nekim spopadom v bližini Germersheim, se je završil nov spopad med nemškimi civilisti in francoskimi vojaki včeraj zjutraj v Mainzu. Ta spopad je nanovo ohladil najnovejša prizadevanja, da se uveljavi spravo med obema narodoma.

Dva francoska vojaka sta bila napadena, ko sta zapustila polnočno božično mašo, ter bila grdo pretepana, s soglasno s poročili, ki so dospela včeraj v Pariz. Glasi se, da sta Francoza stopila iz cerkve, ko so ju Nemci napadli. Francosko orožništvo je uvedlo sedaj preiskavo glede tega dogodka.

Ker niso bile poškodbe, prizadete francoskima vojakoma resne, se bo cela stvar najbrž pozabila. V političnih krogih Pariza pa se bože, da bodo skušali Nemci izrabiti ta dogodek, da pospešijo umaknitev zavezniške vojaške kontrole. Domneva se tudi v nadaljnjem, da bodo prišli Francozi po prepričanja, da se ni na primeren način vpoštevalo prizadevanj Francije, da uveljavijo prijateljske odnose z Nemčijo.

Dogodek se je završil približno ob istem času, ko je podpisal predsednik Doumergue oproščanje za šest Nemcev, ki so bili spoznani krivim napada na francoskega poročnika Rucierja, ki je bil oproščen obtožbe, da je ubil enega Nemca ter ranil dva.

List Temps je poročal včeraj zvečer:

Odredba milosti, katero je uveljavila francoska vlada, odstranja za Nemce zadnji izgovor za kampanjo, ki je bila vpriporjena po tem obžalovanju vrednem dogodku.

15-letni fant ustrelil svaka.

Deček, star petnajst let, je ustrelil svojega svaka v Belleville, nakar je odšel mirno domov.

BELLEVILLE, N. J., 26. dec. Louis Sarna, star petnajst let, s tukajšnje Lake St., je preživel božični večer v ječi. Priznal je, da je ustrelil svojega 41 let starega svaka, Samuela Penenti-a. Deček je izjavil, da je njegov svak grdo postopal z njegovo sestro, s katero je bil poročen več let in s katero je imel več otrok.

Ubijalec se je udeležil božičnega slavlja, ki se je končalo na tako strašen način. Pišče je bilo seveda dosti in unel se je prepil, tekom katerega je pričel streljati Sarna na svojega svaka.

Ko so ga odvedli po aretaciji na policijsko postajo, je vzkliknil deček:

— Prosim vas, ne obvestite mojih starišev o tem, dokler ne bodo končani božični prazniki. Čakajte na to, da bodo prazniki minili.

venci iz zimzelena in okrašene so bile tudi slike Friderika Velikega, velikega predhodnika sedanjega ponižnega izgnancea v Doornu, ki si je domisljal, da lahko obvladuje celi svet.

Japonski cesar podlegel pljučnici.

Smrt japonskega cesarja je zavila vso Japonsko v globoko žalost. — Truplo je bilo pripravljeno za prevoz v Tokio. — Pogrebni stroški bodo znašali milijon dolarjev. — Hirohito je proglasil svojo dobo za dobo "prosvitljenega miru".

TOKIO, Japonska, 26. decembra. — Božič, ki je postal v zadnjih letih neoficijeln praznik na Japonskem, je postal dan žalovanja, kakorhitro se je razširila novica o smrti cesarja Jošihito.

Milijoni Japoncev so obiskali svoja svetišča tekom dneva ter molili za duha monarha, ki je umrl včeraj po daljši bolezn, pospešni vled napada pljučnice.

Skoro vse trgovske hiše v Tokio so zaprle svoja vrata. Ulice so zapuščene, zastave so na poldrogu in listi priobčujejo svoje novice o smrti cesarja z žalnimi okviri. Listi so tudi objavili, da je zasedel prestol najstarejši sin cesarja, Hirohito.

Dovršeni so bili že načrti za prevoz cesarjevega trupla iz Hayama v Tokio.

Pogrebni vlak bo sestavljen v ponedeljek v Siši, nekako štiri milje iz Hayame, odkoder se bo odpeljal v Tokio. Železniška proga bo obdana z vojaštvom.

Cesarska straža bo spremljala vlak ter bo prenesla krsto na Haradzuki postajo, v bližini mesta, kjer počiva oče pokojnega cesarja. Na postaji bodo preložili krsto s truplom mrtvega carja na avtomobil in novi cesar in njegova žena bosta sprejela truplo pri vhodu v cesarsko palačo.

Bojna ladja Jamaširo, ki je zasedrana v bližini Hayama, bo odšla osem in štirideset strelkov, ko bo krsta s truplom zapustila vilo, v kateri je umrl cesar.

Jošihito bo prvi japonski cesar, ki bo pokopan v novem cesarskem pokopališču v bližini Hadziodži, predmestju Tokija.

Dan resničnega pogreba bo kmalu določen. Pričakovati je, da bo določen dan v februarju, ker mora poteti trideset dni žalovanja, predno je mogoče izvršiti pogrebne slovesnosti.

Karola ne morejo najti.

PARIZ, Francija, 26. decembra. Nikdo ne ve ničesar, vsaj oficielno, o prejšnjem romunskem prestolonasledniku Karolu, katerega se pogreša že dva dni. Poročil, da je zapustil predmestje Pariza, Neuilly, kjer se je nastanil in da se nahaja na poti proti svoji domovini, ni bilo mogoče niti zankati, niti potrditi.

POLOŽAJ V NICARAGUI

Ameriške sile so razorožile in razgnale "vstaše" v Nicaragui. — V interesu ameriških velekapitalistov so bile pregnane sile Sacase, voditelja liberalnih elementov. — Sprejem ameriških letalcev v mehiškem glavnem mestu.

MANAGUA, Nicaragaua, 26. decembra. Pod-admiral Latimer, ki poveljuje ameriški eskadri v vodah Nicaragua, je odredil, da mora dr. Juan Sacasa ali razorožiti svoje čete ali pa zapustiti Puerta Cabeza. To pristanišče je bilo proglašeno za nevtrarno zono.

Ameriški mornariški vojaki bodo nadomestili vse domače liberalne sile.

Vsled izjave ameriškega admirala je bila liberalna vlada, katero je ustanovil v Puerto Cabezas dr. Sacasa, v nasprotju s prizanim režimom predsednika Diaza, oropana svojega začasnega glavnega mesta. Liberalni zunanji minister je vložil resen protest, v katerem pravi, da bo s tem ogrožen obstoj cele liberalne vlade.

Admiral Latimer je dal kompanijam, ki eksportirajo znani trdi les, naročilo, naj plačujejo davke izključno le vladi, katero je priznala vlada Združenih držav.

WASHINGTON, D. C., 26. decembra. — Državni department je objavil včeraj zvečer, da so bili izkrcani v četrtak, "brez posebnih dogodkov" ameriški mornariški vojaki v Puerto Cabezas, "da zavarujejo življenje in lastnino Amerikancev ter inozemcev."

Ustanovljeno je bilo nevtrarno ozemlje, ki obsega strelsko razdaljo med vstaši ter ameriško lastnino.

Izkrcanje je bilo baje izvršeno na temelju prošnje Amerikancev, ki imajo svoje interese v ozemlju Puerto Cabezas.

Nikakih podrobnih poročil o izkrcanju ni bilo vsebovanih v radijskem sporočilu, katero je poslal admiral Latimer, ki poveljuje posebnemu oddelku, nastanjenemu v vodah Nicaragua.

MEXICO CITY, Mehika, 26. decembra. — Štirje ameriški letalci so dospeli včeraj zjutraj z vlakom v mehiško glavno mesto ter prinesli pozdrave predsednika Coolidge-a predsedniku Calles-u.

Letalci so dospeli v mehiško glavno mesto iz Vera Cruza, kjer morajo čakati na prihod novega motorja iz St. Louisa.

Po majhnem zajtrku na domu polkovnika Davisa, atašeja ameriškega poslanništva, so se odpeljali v poslanništvo, kjer so bili formalno predstavljeni poslaniku Sheffieldu in njegovi ženi.

Poslanica, naslovljena na predsednika Callesa, bo najbrž izročena v ponedeljek, a ni bilo še določeno, če jo bo izročil ameriški poslanik ali pa mehiški minister za zunanje zadeve, Saenz.

Naloga, da se preleti vso Ameriko je soglasno z majorjem Dargue, precej težavna, ker je treba preleteti visoke Ande, ki so že večkrat ovirale polete.

Rojaki, naročajte se na "Glas Naroda", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v stari domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali lirah. Podatki so veljavni do predelika, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Ne dvomimo, da Vam bo ta ponudba ugajala, posebno še, ako boste vpoštevali svojo korist in našo zanesljivo ter točno postrežbo.

Dinarji		Lire	
Din.	500	\$ 9.45	Lir 100 \$ 5.15
Din.	1,000	\$ 18.60	Lir 200 \$10.00
Din.	2,500	\$ 46.25	Lir 300 \$14.70
Din.	5,000	\$ 92.00	Lir 500 \$24.00
Din.	10,000	\$183.00	Lir 1000 \$47.00

Za pošiljave, ki presegajo Desettisoč Dinarjev ali pa Dvatisoč Lir dovoljujemo poseben znesek primeren popust.

Naknala po tekočem planu kvartalnemu v najkrajšem času ter računamo za stroške \$1.-

FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street Phone: CORTLANDT 4687 New York, N. Y.

Posebni podatki.
Pristojbina za izplačilo ameriških dolarjev v Jugoslaviji in Italiji znaša kakor sledi: za \$25. ali manjši znesek 75 centov; od \$25. naprej do \$300. po 3 cente od vsakega dolarja. Za večje svote po pisnem dogovoru.

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president.

Louis Benedik, treasurer.

Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
"Voice of the People"

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inozemstvo za celo leto	\$7.00
Za četrt leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniši nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčijo. Denar naj se blagovoli pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

JAPONSKI CESAR

Dne 25. decembra je umrl japonski cesar Johiſitu.

Bil je 123. japonski cesar. Za njim bo vladal Japonski njegov najstarejši sin princ Hirohito. Pokojni je bil star nekaj nad petinštirideset let ter je bil slabši v telesnem in duševnem oziru.

Zadnjih par let so ga imeli zaprtega, ker se je njegova slabostnost popolnoma razvila.

Končno ga je huda pljučnica rešila zemskega trpljenja.

Na tisoče ljudi po Japonskem, si je prerežalo trebuh, ko so čuli vest o vladarjevi smrti.

To je star japonski običaj, to je izraz največje žalosti.

Japonski narod, broječ nad šestdeset milijonov duš, bo celo leto žaloval za pokojnim cesarjem.

Vršile se bodo žalne demonstracije in žalne službe božje.

Prestolonaslednik ne bo v znak žalovanja celo leto zasedel prestola.

Nam zapadnjakom se zdi vse to precej nazadnjaško in skoro nepojmljivo.

Japonski narod je na eni strani ostal zvest svojim prastarim tradicijam, na drugi strani se je s čudovito vne-mo hitro prilagodil zapadnjaški politiki in zapadnjaškim metodam.

V moderni vojni je najbolj nevaren tisti vojak, ki z neomajno vero veruje v cesarsko in kraljevsko nadnaturnost ter se istočasno zanaša na neoporečen uspeh modernega orožja, ki mu je poverjeno.

BLAŽENA ROMUNSKA

Dandanašnji je reklama vse na svetu.

Romunska naprimer je potrebovala reklame.

Romunska kraljica je prišla v Ameriko, in nekateri svobodni Amerikanci so padali pred njo na kolena ter ji poljubljali roke.

Kraljica Marija je s svojim obiskom povzročila, da je povprečnemu Amerikancu Romunska neka bajna dežela onstran morja, v kateri so same lepe kraljičine in lepi principi, krasne preproge in divne palače in da je romunski narod vreden vsega zavidanja, ker mu je usoda naklonila življenje v prelepi romunski Indiji Koromandiji.

Romunska kraljica je s svojim sijajnim potovanjem po Ameriki zasenčila marsikatero poročilo, ki bi vzbudilo v inozemskih povsem drugačno mnenje o romunskih razmerah.

Naprimer naslednji odstavek iz poročila nekega romunskega političnega jetnika: —

... Nato je prišel generalni inšpektor Baciulescu ter me zaslišal glede istih stvari. Ko sem ponovil svoj odgovor, me je izročil službujočemu komisarju Georgescu-ju ter odšel. Komisar Georgescu mi je zvezal roke v neko železje ter krepko privil. Nato je pričel z "zaslišavanjem". Georgescu, bivši žandarmerijski narednik in neki policijski agent sta me jela pretepati z gumijevkami ter brnati z nogami, dokler se nisem onesvestil in zgrudil na tla. Lahko si predstavljate, kako sta me pretepala! Končno me je spravil komisar zopet k zavesti ter mi zakričal grozeče: "Premisli si stvar, zakaj sicer se ti bo slabo godilo. Iztrgali ti bomo kosti iz sklepov in povedal boš več, kot veš." Čez uro je prišel zopet ter me vprašal ponovno, kje sem stanoval. Ko sem izjavil, da tega ne povem, ker počem, da bi trpeli ljudje, ki so mi storili tako dobroga,

me je jel zopet pretepati, dokler se nisem zopet onesvestil. Onesveščen sem ležal do jutra. Zjutraj so me poklicali v pisarno Baciulescu-ja, kjer me je preiskal zdravnik, ki me pa ni niti obvezal. Železje, ki sem ga imel še vedno na rokah, se mi je zajedlo v meso ter povzročilo globoko, krvavečo rano. Zdravnik je ukazal, da se mi odvzame železje. Toda mesto, da bi me bil obvezal, je odredil, da so me zvezali z debelimi vrvmi, ki so se mi zajedle prav-tako v meso.

To je samo en odstavek iz enega poročila. In koliko je še drugih takih odstavkov in koliko je še drugih takih poročil.

Da, v romunski kraljici je zunanji svet proslavljal čedno predstaviteljico čedne vlade in čednih razmer.

Dopisi.

Greensburg, Pa.

Ze dalje časa se agitira med Slo-venci in brati Hrvati za odziv Glas Narodu ter pomoč poplavljenecem. Ker je pa tukaj le malo Slovencev, smo si izbrali obširnejši načrt, namreč prireditve skupne veselice in plesne zabave vseh pedpornih društev naše naselbine. Veselica se ima vršiti dne 31. decembra ali na Silvestrov večer. Apeliram toraj na vse Slovence Greensburga in okolice, da agi-irate kar največ mogoče tudi med brati Hrvati, ki spadajo k tukajšnjim slovenskim organizacijam ter tudi med drugimi, ki ne bodo sami čitali tega vabila, da se kar najbolj mogoče udeležijo zabave, katera bo prirejena izključno le za pomoč vsled poplave prizade-tim bratom v domovini.

Delavske razmere so sedaj raz-meroma dobre, zato bo vsakdo lažje pogrešil par centov v zave-stiti, da jih je žrtvoval izključno le za pomoč vsled poplave prizade-tim bratom v domovini.

Toraj nasvidenje v petek 31. decembra v dvorani Hammer Plan. Začetek ob 7. uri zvečer. Vstopnina za moške 50c, dame 25c.

Odbor.

Ely, Minn.

Ker pozimi nimamo drugega de-la, hodimo na lov. Zadnjič so se podali na lov rojaki Frank Bal-tich, Peter Strucelj in Frank L. Kotizan. Posrečilo se jim je po-dreti srnjaka, ki je tehtal 350 fun-tov.

Vsem skupaj želim vesele božič-ne praznike in srečno Novo leto. Pozdrav!

Naročnik.

Gary, Ind.

Upam, da mi boste odmerili ma-lo prostora za moj skromni list. Delavske razmere so zares jako slabe. Ne vem, kako naj človek izhaja, posebno če ima družino, ker je vse tako neznansko drago. Delaven z veliko družino ne kaže drugega kot da se zadolži. V tem slučaju je seveda vedno kapitali-stični suženj. To mesto šteje krog stotisoč prebivalcev, toda Sloven-cev je tukaj razmeroma jako ma-lo. Je sicer nekaj družin par sam-cev, ki si pa večinoma vsi peča-rijo. Pečlarji se s svojo kuho ja-ko postavijo. Stavim, da bi mar-sikatera gospodična vseh deset pr-stov obližnila, če bi dobila takega kuharja, kot je kateri izmed nas. Čudno se mi zdi, da se pečlarji iz-Ohio nič več ne oglašajo. Včasih jih je bil ves list poln sedaj pa ni o njih ne duha, ne sluha. Le ogla-

Pozdravljam vas vse skupaj ter vam voščim veso Novo leto!
Joe Šemberger.

Kdo ve kje je JOHN PETRIČ, po poklen slikar. V letu 1923 je bil tu. Išče ga Rev. F. Jevnik, Box 251, Forest City, Pa. (2x 27&3)

ZA DENARNE VLOGE, ki jih prejmemo
do vtevi 13. januarja 1927, plačamo
po —

4%

obresti že od 1. januarja naprej.

Mesečno obrestovanje je posebna ugodnost, ki jo
nudi naša banka vlagateljem.Vse vloge stoje pod nadzorstvom bančnega od-
delka države New York.Ob Novem letu se Vam toraj nudi ugodna prilika,
da pričnete novo oziroma povečate staro
vlogo.FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Jugoslavia irredenta.

Zidarji iz Renč

vživajo v svetu dobro ime. Te dni se jih je vrnilo domov večje šte-vilo iz Švice, kjer jih zelo cenijo. "St. Galler Volksfreund" jim je izrekel popolno priznanje v zidar-ski stroki. Kjer jih je več skupaj, si naročijo časopise in imajo svo-je čitalnice. V Curihu so imeli le-tos tudi svoj pevski zbor, ki ga je vodil vpočkjeni nemški profesor, kateri se zelo zanima za slovenske pesmi.

Na pomoč.

Gorice hočejo priskočiti tudi italijanski visokošolci. Vseučiliške fašistovske skupine bodo v krat-kem zborovale v Rimu. Tja poj-dejo tudi gorški visokošolci in Turati jih predstavi Mussoliniju, kateremu izročijo lep album, ki bo izražal globoko udanost "svete" Gorice fašizmu.

Gorica trpi in upada v novih razmerah, podrejena je Vidmu in od nikoder ne znaka, da bi se dvig-nila na ono pozicijo v obmejni pokrajini, kakor so jo sanjali "ne-odrešenci". Ali bo album kaj po-magal?!

A. Z.

Willard, Wis.

Priloženo vam pošiljam celolet-no naročnino za Glas Naroda. Čudno se mi zdi, da so z Willarda tako redki dopisi, kljub temu, da ima vaš list dosti naročnikov v tem kraju. Slovencev je dovolj tu okrog in tudi dosti časa imajo za pisati, posebno sedaj, ko je pri-šla starka zima ter nas je ogrnila s svojo belo suknjo. Obenem je pa tudi napočila debeluhastim ščetincem zadnja ura. Skoro sle-herni dan je slišati jok in stok zvito-repih živali, ki morajo dati svoje življenje, da se bo nam far-marem boljše godilo. Ej, če bi Pe-ter Zgaga vedel, koliko klobas imamo tukaj, bi se mu ves papir izpridil od sanim slin. V splošnem se tukaj dobro počutimo. Jaz sem delal devetnajst let po rudnikih in tovarnah, pa sem šele sedaj iz-previdel, da sem dosti predolgo poslušal kompanijske piščalke.

Rojaki, ne čakajte starosti v duhlih majnah. Pridite rajši na far-me, da boste imeli že vsaj ne-kaj od življenja. Pozdrav!

Frank Prebil.

Los Angeles, Cal.

Dela ni dosti tukaj. Veliko ljud-i je brez posla. Kdor ima kaj de-narja, ga tišči za božične prazni-ke. Upam, da bo prihodnje leto boljše. Jaz se ne morem pritože-vati. Kupil sem nekaj zemlje 20 milj izven Los Angelesa in zdi se mi, da nisem naravnil napake. Zem-lja je tukaj vsak dan dražja. Kakorhitro bom dobil drugi dr-zavljanski papir, bom skušal po-sestvo prodati ter se bom podal za nekaj časa v staro domovino.

Revež je tisti, ki je odvisen samo od zaslužka svojih rok. Plačajo kvečjem od 39 do 50 centov na uro. Zadnjič sem čital v listih, da je samo v Los Angeles in v bližnji okolici nad sedemdeset tisoč ljud-i brez dela.

Pozdravljam vas vse skupaj ter vam voščim veso Novo leto!

Joe Šemberger.

Kdo ve kje je JOHN PETRIČ, po poklen slikar. V letu 1923 je bil tu. Išče ga Rev. F. Jevnik, Box 251, Forest City, Pa. (2x 27&3)

nja. Kakor ne moremo oporekati, da ni nobenega poštenega med-njim, tako nam ne more tudi nih-če oporekati, da ta armada ni se-stavljena iz velike večine dvom-ljivih značajev, katerih imajo ne-kateri zelo čudno preteklost.

Temu se pridružuje še dejstvo, da so plačani, kar že samo na sebi jemlje jamstva za dobro moralo v njih vrstah. Predstavljam si Wallensteinovo armado, ki je bila sestavljena iz "Soldnerjev". Drža-la je skupaj toliko časa, dokler ji je bilo vse dovoljeno.

Oboroženi in v brezdelju so mi-ličniki od jutra do večera in od dolgega časa ne vedo, kaj bi po-čeli. Zato pijejo in igrajo ter da-jejo ljudem s tem slab vzgled, ob-enem pa spravljajo tudi državo v slabo luč, zakaj ni pri nas tako za-bitnega kmeta, da bi ene pomislil, od česa ti brezdelni ljudje žive. Kar jim ostane časa od igre, pi-jače in lovenja žensk, ga uporab-ljajo za šikaniranje naših ljudi na vse mogoče načine.

Posebno so postale tolpe teh ljudi nadležne zadnji čas, ko so pomnožili vse redne čete in so po-slali nove čete v obmejne kraje, da varujejo mejo in njene preho-de. Če hočemo biti odkriti, mo-ramo priznati, da dobivamo od naših ljudi naravnost neverjetno poročila o postopanju teh črnih vojakov v naših vaseh.

V Podbrdu so župniku vzeli dve soki, nato so pa kar s silo vzeli še tretjo, znesli pohištvo pod streho in se naselili v nji.

Istotako poročajo o podobnih nasilnih dejanjih iz vseh obmej-nih krajev. Tudi v naših trgih, kakor so Tolmin, Vipava, Razdr-to, Postojna, so te čete pomnože-ne in izmenjane, postale prava šiba božja.

Nihče, ki gre po cesti se skoraj ne upa ziniti po slovensko, da ne sliši opazko ali pest teh silovite-žev. Slovensko petje je povsodi, kjer so se nastanili popolnoma iz-ginili. Ljudje se preplašeno tišče doma, nihče se zvečer ne upa iz-pod strehe, še celo po dnevi se bo-jijo.

Kakor da je obsedno stanje v vaseh, ki jih je Bog udaril s temi varuhi zakona. Kakor včasih fran-coeske vojne, ko so bili vojaki po hišah in je visel meč nad ljudmi.

Vendar pa je kljub tem težkim preizkušnjam naše ljudstvo hlad-no in le občudovati ga moramo, kor da so dolgi dnevi zgodovine en sam trenutek, ti skromnejši v rami in ne rečejo ničesar, mi-slijo pa po svoje: Prišlo je, bo tu-di šlo.

Usoda učiteljev.

Učitelji, proti katerim je bilo uvedeno odpustno postopanje, do-bijo od naučnega ministra še do-Božja odgovore na svoje nanj po-šlane oporuke. Zagotavlja se, da se je minister oziral na nekatera izvajanja in da ostanejo dotični-ki še nadalje v službi, nekateri pa dobijo naznanila, da so odpus-ten iz službe in bi bila vsaka na-daljšna prošnja brezuspešna. Pro-svetni minister je navedel odpust-no postopanje proti Leopoldu Paljku, učitelju v Lokavcu, ka-teri je že od 1. septembra v disci-plinarni preiskavi, in proti Franu Kramarju, učitelju v Višnjemcu.

SLOVENSKO - AMERIKANSKI

KOLEDAR

za leto 1927.

Koledar ima izredno izbrano in
zanimivo vsebino.Članki, slike, povesti, zanimi
vosti.

TRISTOLETNICA

NEW YORKA

(s slikami)

STANE 50 CENTOV

s poštnino vred.

Se nikdar jih nismo prve dni
meseca decembra toliko prodali
kot letos.

Tiskali smo ga omejeno število.

NAROČITE GA TAKOJ

"Glas Naroda"

82 Cortlandt St., New York

Peter Zgaga

Moški so postali dandanes bolj
previdni kot so bili včasih.

Včasih so pisali ljubavna pisma, označena s podpisom in naslovom, dandanašnji pa redkokejda da moški iz rok pisano besedo, kate-ro bi zapečatil s svojim pravim imenom.

Včasih so igrala ljubavna pisma veliko vlogo. Toda če bo šlo tako naprej, bodo polagoma izginila, oziroma bodo brez vsake veljave.

— Povej mi, da me ljubiš, — pravi punca fantu.

— Povem ti lahko in tudi prise-žem ti, če hočeš desetkrat zapore-doma. Kakorhitro pa zahtevaš, da bi to zapisal, je najina ljubezen zavedno končana.

*

V New Yorku so ropi in vlomi na dnevnem redu. Tudi par naših rojakov je bilo tako nesrečnih, da so bili ob vse svoje prihranke.

Toda to nima nobenega oprav-ka s tem, kar bom tukaj pove-dal.

Rojak, ki je imel strašansko hudo ženo, se je vračal zgodaj zjutraj proti domu. Vračal se je ter se majal od desne na levo, na-prej in nazaj.

Stanoval je v petem nadstrop-ju in je imel precej opravka, pre-dno se je splazil po stopnicah pet nadstropij visoko.

Koncem hodnika je zagledal temno postavbo, ki je držala malo lučico v rokah ter nekaj škra-bu-la po ključavnici. Bil je ropar, ki je hotel vlomiti v njegovo stano-vanje.

In ropar je bil tako zatopljen v svoje delo, da ni niti slišal roja-ka, ki se je primajal do njega.

No, rojak je bil tudi že skoro trezen v strahu pred svojo ženo. Sklonil se je k roparju ter ko-maj slšno zašepetal:

— Dobro jutro, gospod rabvar!

Nikar se ne matrajte z vetrihom. Jaz imam ključ. Vam bom s klju-čem odprl vrata, če mi obljubite, da boste stopili pred menoj v moj kvartir.

*

Sodnik je pozorno motril obto-žena, ki se je moral zagovarjati zastran prehitre vožnje. V skraj-nem slučaju bi ga lahko kaznoval z enim dnem zapore ali pa z de-setimi dolarji globe.

— Kje sem že videl tega člove-ka? — Kje sem ga že videl? — je premišljeval, pa se ni ni ni mogel spomniti.

Pa mu je obtoženec sam prišel na pomoč rekoč:

— Kot vidim, se ne me spomi-njate več, gospod sodnik. Pred pe-timi leti sem bil pri vas za sofer-ja. Vaša žena se je bila strašno zaljubila vame in je hotela na vsak način pobegniti z menoj. Jaz je pa nisem maral odvesti.

— Aha, — se že spominjam, — je odvrnil sodnik ter je prisodil obtoženec dve leti zapore, najviš-jo kazni, ki jo določa paragraf.

*

Ako se dva ljubita, je vedno ti-sti močnejši in bolj vpliven, ki je manj zaljubljen.

*

Ko so romunska kraljico vprašali, kako ji je ugajalo v Ameriki, je odvrnila:

— Oh, bilo je krasno, krasno kot v sanjah.

To ji rad vramem.

Tudi meni se včasih sanja kaj krasnega — da imam na kupe denarja, da sem deležen vseh bla-goslovov tega sveta, ko se pa pre-budim, spoznam, da sem v Home-steadu, da se je treba hitro obleči ter se podvzati, da mi train pred nosom ne uide.

Nekaj podobnega se je tudi ro-munski kraljici zgodilo.

V Ameriki je videla razkošje, ki je stokrat večje kot vsako kra-ljevsko razkošje, občevala je z mi-lionarji, po kletah raznih bank je videla na stotine milijonov dolar-jev in zlata; vse jo je častilo, vse se ji je klanjalo. Toda ko si je do-bro zmečala oči, se je znašla v Bukarešti na Romunskem. In v hipu je bilo konec krasnih sanj.

Mussolini kot minister notranjih zadev.

(Dopis iz Rima.)

Mussoliniju je treba priznati, da ni samo mnogostranski, temveč naravnost vsestranski. — Do bolonjskega atentata je imel v svojih rokah združeno ministrsko predsedništvo, ministristvo za znanje stvari ter vojno, mornariško in aeronavtsko ministristvo, a po atentatu v Bolonji se mu je zadelo, da bi bila javna varnost najbolj zavarovana, če bi jo tudi sam imel v svojih rokah, pa je poslal Federzonija, ki je nad dve leti vodil ministristvo notran. stvari, v kolonije, to se pravi v ministristvo za kolonije, ministristvo notranjih stvari pa je prevzel sam. Federzoni je imel samo še čas, da je v ministrskem svetu predložil onih znanih sedem ukrepov za zaščito nacionalnega mira in reda, ali izvršitev teh ukrepov je že prevzel Mussolini sam, ki je v seji ministrskega sveta podal dokaj izčrpno poročilo o tožadnem svojem delovanju.

Ker je poročilo o tej seji italijanskega ministrskega sveta že itak znano, ni treba ponavljati od začetka do konca vsega onega, kar se je govorilo in sklepalo v njej, temveč naj dodamo samo nekoliko opomb k splošnim točkam.

Kakor se bo slovenska javnost, posebno tista, ki čita tudi italijanske liste, prav dobro vedela spominjati, se je po bolonjskem atentatu dogodilo v Italiji marsikaj, o čemer se je pač pisalo na dolgo in široko v inozemstvu, do čim ni bilo v italijanskih listih besedice o onih dogodkih. Bilo je demonstracij pred inozemskimi konzulati, zlasti pred francoskimi in ne samo s krikom in vikom, — temveč tudi z dejanskimi nasilji — bilo je fašistovskih napadov na nasprotnike fašizma, in kakor se morejo vsi prav dobro spominjati, so fašisti vdrl v Gorici v slovenski Trgovski dom, slovensko gledališko dvorano, kjer so uničili malone vse, kar jim je prišlo pod roke in da so enako gospodarili tudi v Narodni tiskarni. O vseh teh nasilnostih se je pač pisalo v inozemstvu, ali v Italiji jih ni omenjal niti en list. V Italiji se sploh ni vedelo nič o vsem tem. Ali v zadnji seji ministrskega sveta je Mussolini poročal, da so po bolonjskem atentatu večina elementov dvomljivega izvora, ljudje, ki so izgnani iz fašija, izvažali in taki, ki bi radi ribarili v kalnem, povzročili incidente, kateri se morajo najstrožje obsojati. Zlasti strogo je treba obsojati demonstracije proti tujim konzulatom in pa nasilja na poslopih, ki so namenjena katoliškemu bogoslužju in proti duhovščini katoliške cerkve, napram kateri je fašizem vedno kazal in mora kazati svoje največje spoštovanje. Nasilnosti, pristnih fašistovskih nasilstev proti lastni "drugorodcu" in proti "drugorodcu" samim, pa Mussolini ni blagovoli omeniti in seveda še manj obsojati. V splošnem pa se je morala vsa italijanska javnost ono jutro po seji, ko so ji prišli v roke listi s poročilom o seji ministrskega sveta, naravnost prijemati za glavo, ko se je tu čitalo o nasilstvih, ki jih vendar — "ni bilo"! Saj je vendar vse časopisje tedaj objavljalo poluradne in celo uradne vesti, da v vsej Italiji vlada absoluten mir in red. Sedaj pa kar naenkrat poročilo Mussolinija samega, ki pravi, da je prišlo tedaj v 14. provincah do vse obsežne vrednih incidentov! Zaključek je čisto naraven: ker se Mussoliniju čisto naraven, so lagala tedanja poluradna in uradna poročila!

Mussolini je nadalje poročal, da je zaslišal prefekte vseh provinc, da si na podlagi njihovih poročil ustvari točno sliko notranjega položaja v državi. Posledica tega zasliševanja je bila, da se je Mussolini odločil predvsem za korenito izpremembo v upravni razdelitvi države, potem pa za izpremembo prefektov v naravnost presejnetljivo velikem obsegu.

Kot razlog za izpremembo v upravni razdelitvi države se navede "okolščina", da je prebivalstvo nekdanje Italije naraslo, da se province s tako velikim številom

prebivalstva ne dajo več smoteno upravljati. Po vojni se je ustanovilo pet novih provinc za okupirano ozemlje. Da se torej uprava spravi v sklad s številom prebivalstva, se ustanavlja 17 novih provinc, ena pa se ukinja, tako da ima doslej Italija 92 provinc.

Najznamenitejše izpremembe v tem pogledu so se izvršile na Primorskem, na severnem Trentinu in pa v severnem Piemontu. Na Primorskem, kjer je prebivalstvo jugoslovansko, v Trentinu, kjer je nemško, in v Piemontu, kjer je francoske narodnosti.

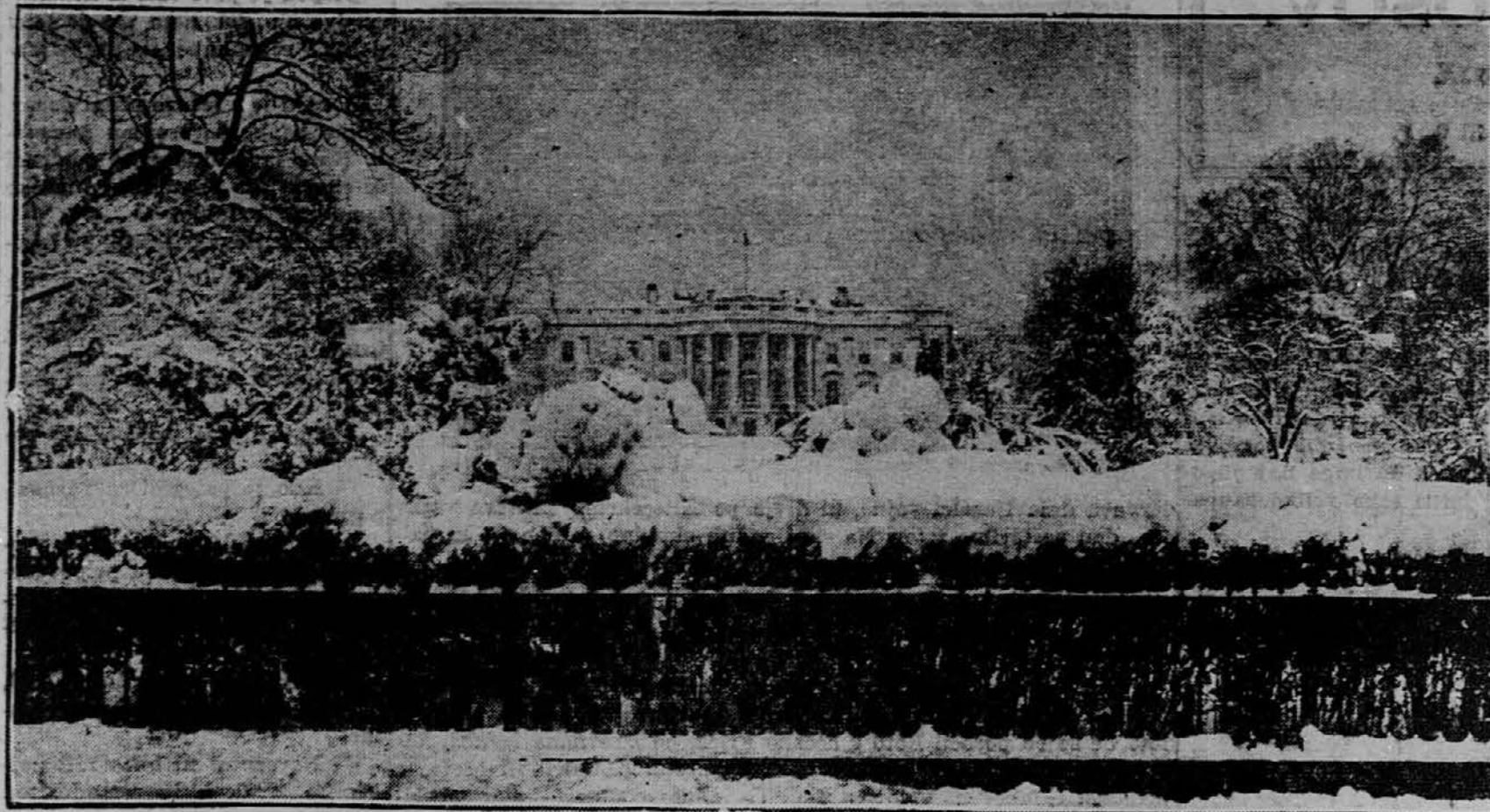
Kakor znano, je eden prvih fašistovskih atentatov na posebno stanje našega naroda na Primorskem obstojal v dejstvu, da je fašistovska vlada, ki se je komaj ogrela na svojih stolicah, ukinila gorško deželno avtonomijo in ves slovenski del Goriške, izveniši Kras, priključila videmski provinci. Namen tega ukrepa je bil jasen ko beli dan. Šlo je pač za to, da bi furlanski fašistovski Videm čimprej poitalijančil slovensko Goriško. Gorica sama je seveda s tem ukrepom izgubila vse. Od deželne glavnega mesta je postala čisto navadno provinčialno mesto, izročeno na milost in nemilost okolice, ki je v goriškem primeru — slovenska, dočim je Videm s svojimi osrednjimi uradi potegnil nase vso deželo od Boveca do Idrije in Vipave. Za slovensko prebivalstvo dežele je bila prava muka ta premešitev uradov iz Gorice v Videm, ker je moralo za opravke pri prefekturi in drugih uradih v Vidmu trošiti drag čas in težak denar. Po štirih letih pa je sedaj videl Mussolini, da je bilo ukinjenje goriške samostojnosti velikanska napaka. Namesto, da bi se iz Vidma poitalijančevalo slovensko prebivalstvo po deželi, je dežela poslovenjevala, tako da so se v italijanskih listih čimdalje bolj čuli obupni kliči na pomoč, češ, italijanska Gorica izginja v slovenski okolici.

Da so pri ustanovitvi goriške province vodili Mussolinija predvsem isti razlogi, kakor so ga vodili tedaj, ko je priključil Goriško Vidmu, pač ni treba poudarjati posebej. Jasno je, da gre za to, da bo prefektura v Gorici, kateri je odmerjen zelo ožek delokrog, z vsemi sredstvi, ki so ji na razpolago, delala na čim hitrejšem poitalijančevanju slovenskega prebivalstva. In takih sredstev ima prefektura dovolj, zlasti sedaj, ko je občinska avtonomija popolnoma ugonobljena in ima prefekt v podežatih svoje najvrednejše služabnike in vnete priganjane, ki bodo roko v roki s fašistovsko tajno policijo že skrbeli za to, da se bo vsak poizkus manifestacije narodne zavesti zatlje v kralji. Za slovensko ljudstvo na Goriškem prihajajo brez dvoma časi, ki bodo še znatno težji kot doslej.

Enako kakor na meji proti Jugoslaviji z jugoslovanskim, je ustanovil Mussolini tudi v severnem Trentinu proti Nemški Avstriji novo provinco z nemškim prebivalstvom, bozensko provinco, ki bese bozensko, meransko in brixensko okrožje. Tudi tu ga je vodil isti namen, namreč, da naj prefektura z majhnim delokrogom tem temeljitejši vrši svojo nalogo: najstrožje naziranje tujerodnega prebivalstva in asimilacija.

V Aotski dolini, kjer je prebivalstvo sicer francoske narodnosti, ali vendar že toliko asimilirano, da čuti italijanski, je pri ustanovitvi posebne province gospodina Mussolinija poleg ideje nadaljevanja asimilacije do popolnega italijančevanja, vodila predvsem misel, na kar najboljše zastraženje meje proti Franciji in Švici, ker so v tamošnjem hribovju tisti prehodi, po katerih nasprotniki fašizma in fašistovskega režima skrivaj prestopajo mejo.

V zvezi z ustanovitvijo novih provinc je seveda, kakor je rečeno že zgoraj, razsežna premešitev prefektov. Premeščenji ali novonameščenji jih je 5, upokojenih 7, stavljenih na razpolož-

POGLED NA BELO HIŠO

je 7, med njimi itudi dosedanja tržaški prefekt dr. Gosti.

Kakor je razvidno iz vsega tega je Mussolini kot minister notranjih zadev res mož na svojem mestu. Kdo drugi bi izvršil tako ogromno delo v tako kratkem času, in tako temeljito! Dela za 6. govori za 12, misli pa za vse! Ali pa bo tedaj, ko pride čas, da bo treba dati odgovor, tudi odgovarjal za šest, za dvanaest, za vse? — Kajti tudi to je jasno, da ga Mussolini prav pogosto tudi polomi, za šest, za dvanaest in še za več!

TRGOVINA S ČLOVEŠKIMI KOSTMI

Dunajski list "Der Montag" prinaša senzacionalne vesti o trgovanju s človeškimi skeleti, ki da se je po Avstriji močno razširilo in opozarja na venturane zlorabe. — Potreba avstrijskih univerz in umetniških šol po okostjih, pravi ta list, je sicer pravilno in neoporečno krita z dobavami anatomskih institutov, nasprotno pa je nepojasnjena stvar, odkod se inozemski interesentje preskrbujejo z materijalom.

V nekaterih evropskih državah, kakor tudi v Združenih državah Severne Amerike obstojajo strogi zakoni, ki zabranjujejo trgovanje s človeškim okostjem, tako da so celo znanstveni zavodi v teh deželah prisiljeni kupovati okostja v inozemstvu. Pred kratkim je sklenila s posredovanjem nekega ameriškega zdravnika neka ameriška univerza dobavo šestih kompletnih garnitur človeškega okostja. Cena dobro ohranjenega okostja je precej visoka.

Toda človeške kosti ne služijo zgolj v poučne svrhe, nego izdelujejo iz njih tudi razne predmete. Tako pripravljajo iz lobanj in nekaterih drugih kosti pepelnice, nože za papir itd. Ker obstoja bojazen, da so ti izdelki iz človeških kosti prišli na nedovoljen način v promet, ni izključeno, da so jih prodajalci izropali na pokopališču.

Poklonitev dr. Francetu Prešernu

Dne 3. decembra popoldne so se letošnji osmošolci pod vodstvom svojega profesorja poklonili pred spomenikom našega pesnika-prvaka dr. Franceta Prešerna v Ljubljani. Preteklo je namreč 126 let, odkar se je kot najstarejši sin rodil pri Ribiču v Vrbi na Gorenjskem. V kratkem govoru je profesor pojasnil pomen tega velikega dneva za Slovence, ko je stopil fesor pojasnil naš največji romantičar, s čigar pesmijo lahko brez strahu stopimo poleg Puškina, Mickieviča in drugih. Končno so osmošolci zapeli Prešernovi "Luna sije" in "Mornar" ter narodno "Spomladi vse se veseli". Dokaz, da v njih močno gori Prešernov slovenski narodni duh!

Novice iz Jugoslavije

Zločin pijanca.

V Bogdanovcih v Slavoniji se je odigrala te dni grozna rodbinska tragedija. Seljak Ante Korač se je pozno zvečer totalno pijan vrnil domov. Ko mu je žena to očitala, je Korač potegnil nož in ž njim nesrečni ženi, ki je bila v blagoslovljenem stanju, razparal trebuh. Prepeljali so jo v bolnico, kjer je že naslednjega dne umrla. Embrio se je zadušil v materinem telesu. Korač je bil izročen sodišču.

Razjarjena množica ga je hotela ubiti. Orožniki so ga le težko ubranili pred ljudsko jezo.

Ciganom prihod v Zagreb zabranjen.

V preiskavi glede znanega razbojništva na cesti Zagreb-Sesvete se je ugotovilo, da so zločin izvršili cigani, ki imajo na vesti tudi mnogo tatvin v okolici in na periferiji Zagreba.

Aretiranih je nad 200 ciganov, ki so bili — v kolikor se je krivda mogla dokazati — kaznovani, ostali pa izročeni kotarski oblasti, ki jih je odpravila v pristojne občine, kjer bodo prisiljeni na trajno bivanje. Potepanje in zlasti prihod v Zagreb jim je strogo prepovedan.

Vlaki in potniki zameteni v snegu.

Promet z Dalmacijo in vsem Hrvatskim Primorjem je bil 9. decembra prekinjen in je zlasti Hrvatsko Primorje popolnoma odrezano od svojega zaledja. Snežni viharji in ledenomrzla burja razsajajo dalje, po Liki se z večjo silitostjo kakor zadnje dni. Katastrofalno neurje je imelo za posledico, da je bil od Šrpskih Horavice do Sušaka in Reke ustavljen sploh ves železniški promet. V Gorkem kotaru je divjalo tako strašno neurje, da kaj podobnega ne pomnijo niti najstarejši ljudje. Strašen orkan je vlake na odprti progi prisilil, da so se morali vrniti nazaj. Sneg je metel v debelih in gostih kosmičih, vmes pa je bila mrzla burja, podirajoč vse, kar ji je bilo na potu.

Še slabši je položaj v Liki. Vlaci, ki so krenili iz Zagreba proti Splitu ali obratno, so se ustavili na postajah Jasenica, Rudopolje in Blato. V Jasenici je običajni vlak, v katerem je bilo tudi okoli 200 voznikov brez hrane. Ta vlak je odšel iz Zagreba že v nedeljo in bi ga na potu skoro zametel sneg. Železniške oblasti so ukrenile vse potrebno, da se založi vojaštvo z živežem. V Blatu leži sneg 2 metra, v Jasenici 2 metra in pol, v Vrhovinah tri metre, v globinah med Blatom in Rudim poljem pa dva do pet metrov na debelo.

Iz garnizije v Karlovcu je odšlo s posebnimi vlaki nad 300 vojakov pod vodstvom inženirskih strokovnjakov, da očistijo vsaj za silo prog Plaski-Vrhovine. Po skrajno napornem delu se jim je to vsaj toliko posrečilo, da so mogli pomočni vlaki prepeljati ponesrečene garniture na izhodne

postaje. Vsi vlaki so sedaj umaknjeni s te proge, ki je pokrita z debelo pastjo snega. Burja je sicer že nekoliko popustila, sneži pa še v gostejših kosmih. Kakšen pa je pravažapraz položaj med Vrhovinami, in Gračem, ne ve nihče, ker ni s temi kraji niti telefonske niti brozjavne zveze.

Lastno hčerko utopila.

Kakor smo že omenili, je pred sodnim stolom v Zagrebu sedela na zatožni klopi služkinja Marija Koprivnik, rodona iz Gorenje vasi, ki je svojo 6 mesecev staro hčerko Viktorijo utopila v neki luži pod Zagrebško goro. Obtoženska je priznala čin. Otročica je imela na reži v Sloveniji, a ker mu ni mogla redno plačevati rejnine, ji je rejnica prinesla otroka v Zagreb. Nesrečna mlada mati, katero je med tem njen ljubimec zapustil, je skušala spraviti otročica v dežji dom, kar pa se ji ni posrečilo. V obupu je otroku končala življenje. Državni pravdnik je predlagal za obtoženko smrtno kazen.

Sodišče pa jo je po dolgem posvetovalju obsodilo na pet let težke ječe.

Esperantski tečaj na višji pedagoški šoli v Beogradu.

Po odobrenju rektorja višje šole v Beogradu je bil na zavodu nedavno odprt esperantski tečaj. Tečaj je organiziral in sam tudi predava Svetislav Petrović, pisec najnovejše esperantske učne knjige.

Za nabavo novih železniških prago.

Prometno ministristvo je sklenilo, da nabavi 150.000 normalnih, 30.000 vialnih in 60.000 malo-železniških prago, s katerimi se bodo zamenjali že izrabljeni stari pragi na jug. železnicah. V svrhu nabave je odobren kredit v znesku 4.000.000 Din. Čim bodo na razpolago novi pragi, se takoj prične z izmenjavo.

Železniška zveza s Splitom prekinjena.

Kakor poročajo iz Zagreba je zaradi snežnih zametov v Liki prekinjena železniška zveza s Splitom. Liska proga je v nekaterih krajih popolnoma zasuta s snegom.

Tihotapstvo z aeroplani.

Jug oblaštim v Šibeniku je bilo objavljeno, da se zadnji čas vrši živahno tihotapstvo z italijanskimi aeroplani, ki prenašajo preko Velebita tihotapsko blago. Jugoslovanske oblasti sicer čisto opažajo te aeroplane, ali jim ne morejo do živega, ker mečejo svojo robo svojim pomagačem v neobljudenih krajih.

Trgovina z lesom v Trstu

silno upada. "Rivista Marittima" konstatira, da je znašal v prvem lanskem poletju lesni promet v Trstu 180.000 ton, letos v isti dobi niti 140.000. Tako je tržaška lesna trgovina letos za 50 odst. slabša napram 1924.

PARIŠKA PLEŠIŠČA

Plesišča so glavni faktor slavnih pariških noči. Tudi če bi ne imel Monmartre velike tradicije umetniške boheme, bi zadostovala ostala plesišča zato, da bi slovel ta najbolj tipični pariški mesni okraj po vsem svetu. In teh plesišč je razen splošno znanih "mlinov", — "Moulin Rouge", "Moulin de la Galette" in drugih velikih z lampijoni okrašenih plesnih lokalov nebroj, majhnih in zelo majhnih.

Vsa manjša plesišča so združena z bari. V teh lokalih se zabava preprosti pariški mešan. Vstop je navadno s ceste. Gosti sede pri kozareh vina ali pri kozareh žganja, in sicer navadno s klobuki na glavah. Godbo oskrbuje navadno samo glasovir in gosli. — Občinstvo je precej pestro: pustolovci, trgovski uslužbeni, vojaki, mornarji, dekleta s pobarvanimi ustnicami, tekačice iz velikih trgovskih hiš, midinete, gledališke statistice, modeli, šivilje.

Poleg teh priprostih lokalov na boulevardu eksistirajo v mirnejših ulicah tudi finejši lokali, ki jih je ustvarila konjunktura. Ti lokali nimajo samo francoskih napiso, marveč tudiangleške, italijanske in španske. Posvečajo pa jih večinoma tujci. S svojo temotno razsvetljavo, perzijskimi programi, na katerih bleste imena svetovno znanih solo plesalk, so fudesa razkošja in elegancie. Najelegantnejši pariški lokal je v Rue Pigalle. Pravijo, da znaša dnevni dohodek teh podjetij povprečno 80.000 frankov na dan. Pri tem pa ne smemo pozabiti, da ima ta lokal samo za kvečjemu 40 oseb prostora. To luksuzno podjetje je last ruskih umetnikov, njegove slavne specialitete so ruske plesalke.

Na velikem boulevardu sredi Pariza se nahaja plesišče poleg plesišča. Vsak večji hotel priredi vsad dan "five o'clock tea" s plesom. Saksofon, zamorske vizaže, jazz band, pestra mešanica črnih smokinov in blestečih srebrnih in zlatih brokatov. Tu najdemo vse, kar so posneli civilizirani Evropeji po črnih, vse primitivnosti črnecev, s katerimi si hočejo civilizirani Evropeji osvežiti in pomirite razdražene in utrujene živce.

Onstran velikih boulevardov, za velikim trgom de la Republi-

que, pa se nahajajo šele ona plesišča, ki so za Pariz tako karakteristična in ki imajo za tujca največ privlačne sile. Majhne kavarnice, restorani in bari s stenami, obloženi z rumenim mozaikom, puli od mehkega lesa, bogato okrašeni z medenino, vse v stilu versailleskih salonov. Razpoke velikih zreal so spretno zakrite z umetno naslikanimi pajčevinami, metulji, cvetlicami. Iz pritličja vodijo ozke lesene stopnice v gorene nadstropje. Tam je pravzaprav šele plesišče. Tu se nahajajo najbolj preprosti ljudje: delavci, služkinje, soferji, težaki in tržne prodajalke, čudne eksistence, za katere je menda plinska razsvetljava prava sreča.

Zategnjeni glasovi harmonike igrajo davno pozabljene poulične šlagerje, kljub temu pa vzbujajo prav posebne, sentimentalne občutke, ki se jim vdajajo ti ljudje, ki nimajo nobenih iluzij tako radi. To svojevrstno pariško ljudstvo pleše ter po vsem dnevnem naporu z elanom, ne brigajoč se za skrbi, ki so jih trle po dnevi.

Nepopoljšljivi Nemci.

V Nemčiji je izšel "Patriotični koledar", ki kar mrgoli od nestrpnega šovinizma. Naj omenimo le nekaj naslovov člankov, iz katerih bodo čitatelji sami izpredvideli, da so Nemci v jedru še danes, osem let po katastrofalnem porazu njihove vsenemške politike, nepopoljšljivi megalomani. — Eva: Nemčija izvojuje v gigantskem boju proti združenim sovražnikom Vzhodno Afriko. — Kronanje cesarja v Versaillesu. — Izmozgana Francija trepeče že ob sami misli, da se bo v bližnji bodočnosti zbudil iz spanja Germanvelikan in planil na Pariz. itd. itd.

Kje se nahaja JOHN VICIČ?

Pred letom je bil v Mississippi in potem ne vem nič več o njem. Prosim, če ko ve, da mi poroča, ali naj se pa sam pavi bratu: John Vicič, Box 27, Brown-town, W. Va.

(2x 27,28)

† NAZNANILO IN ZAHVALA.

S tužnim srecem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanem žalostno vest, da je naš ljubljani sin, oz. brat in bratranec previden s sv. zakramenti zavedno v Gospodu zaspal. Star je bil komaj enindvajset let.

Z vseh strani so prihajali ljudje čut k njegovemu mrtvaškemu odru ter so mu prinašali venci in cvetlice v zadnji pozdrav. Rojen je bil v Salidi, Colo. Komaj tri leta je bil star, ko so se starši preselili v Californijo. Operiran je bil v grlu ter pri tem izgubil dosti krvi. V bolnišnici je bil deset tednov. Njegov brat Frank mu je dvakrat dal nekaj svoje krvi, isto tako tudi bratranec Frank Ferme. Toda vse skupaj ni nič pomagalo. Vsem prisrčna hvala.

Hvala tudi prijatelju Johnu Ogrizeku, ki je baš pravočasno dospel iz Alaske, da nam je pomagal v žalostnih urah. Hvala vsem rojakom, ki so čuli ob mrtvaškem odru ter ga spremili na pokopališče. Pokopali smo ga na pokopališču sv. Katarine v Martinez, Cal.

Ti dragi, pa počivaj v miru in lahka naj ti bo ameriška gruda!

Žalnočci ostali:

Mary in Valentin Ferme, stariša.

Frank, brat.

Molly, Josephine, Hazel, sestre.

Frank Ferme, bratranec.

Josephine, nečakinja.

Crackett, Cal.

KNJIGE VODNIKOVE DRUŽBE in BLAZNIKOVE PRATIKE

bodo dospele te dni iz domovine.

Cena štirim Vodnikovim knjigam je \$1.50.

Kakor hitro jih dobimo, bomo objavili v listu.

Najprej jih bomo poslali onim, ki so jih že naročili.

Blaznikova Pratika stane 25c.

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt Street : : New York, N. Y.

DRUŽINA LOSOV.

ROMAN IZ ŽIVLJENJA.

Za "Glas Naroda" priredil G. P.

20

(Nadaljevanje.)

— Niti tega ne. On se je sovražno postavil tebi nasproti in naj dela to še naprej. Mi ga ne iščemo, če noče, da bi ga našli. Strie Herbert tudi ni ljubil tega trdosrčnega človeka. Ne brigaj se za to, da te sovraži.

— Mora pač biti tako, Elinor. Ah, kako me je vse to presenetilo in razburilo. In sedaj pogledj, kaj mi je pisal notar. Jaz naj se v trgovskih poslih takoj vrnem domov ali pa pošljem svojega zastopnika s pooblastilom. Jaz pa ne morem sedaj pod nobenim pogojem proci od tukaj, ker je zame preveč na tehnični. In koga naj odpošljem kot pooblaščenca? V koga bi mogel imeti tako veliko zaupanje? Nikogar ne poznam.

Elinor se je zamišljeno ozrla v svojega očeta. Nato pa se je vzravala in njene oči so pričele blesteti.

— Jaz poznam enega, oče. Človeka, v katerega lahko prav tako zaupaš kot v samega sebe.

— Koga misliš, dete moje?

— Tvojega malega kompanjona.

Frie Losov se je presenečen ozrl vanjo.

— Tebe, Elinor?

— Da, oče, mene bi moral poslati.

— To vendar ne gre.

— Zakaj pa ne? Ali te nisem zastopala že v številnih važnih stvarih in v tvoje polno zadovoljstvo?

— Da, tukaj, a tam, v taji domovini, je stvar povsem drugača. Čudili bi se, če bi poslal svojo mlado hčerko, opremljeno s takimi polnomočmi.

— Naj se čudijo, oče. Bi se že odvadili, če bi nastopila kot mož.

Frie Losov se je nasmehnil.

— Mali pogumni kompanjon.

— Torej me pošlješ, oče. Že me srbi v prstih, da rešim to nalogo in sicer na tak način, da boš zadovoljen.

— Dete, dete, to si prelahko predstavljaš.

Zmajala je z glavo.

— Ne, težko, že ločitev od tebe in Freda. Že vedno pa sem si želela, da bi bila stavljena pred resnično težko nalogo. Ta prilika mi sedaj ne sme ujeti. Saj tudi nimaš nobenega drugega kot mene. To mora odločiti.

Frie Losov je razmišljal nekaj časa.

— Ne, nikogar nimam. In v tvojih spretnih rokah bi vse varno počivalo. Vendar pa ne gre.

— Zakaj ne? — je silila.

— Ker ne moreš potovati sama.

— Seveda lahko potujem sama. Ali nisem potovala že sama na velike razdalje?

— Da, tukaj v Ameriki.

— No, doma bom lahko še bolj varno potovala in na ladji sem preskrbljena.

— Gotovo, Elinor, a doma imajo druge šege in običaje. Čudno bi se jim zdelo, če bi baronica Losov sama potovala.

— Naj se jim zdi čudno. Če zaupajo doma očetu tako malo svojim hčeram, ni to še noben vzrok, da bi mi odrekel ti svoje zaupanje.

Frie Losov se je nasmehnil.

— Otrok, oče ti ne odreka svojega zaupanja. Hočemo pa živeti v starem kraju ter se moramo vsled tega pokoriti tamošnjim običajem.

Njene oči so zablistele.

— Dobro, to naj se zgodi, kakor hitro bomo vsi skupaj. Sedaj pa je treba, da nastopimo kot prosti Amerikanci. Ti sam ne moreš potovati, to je gotovo. Fred je še otrok ter te ne more zastopati. Ostanem torej le še jaz. Zahtevam kot svojo dobro pravico, kot tvoj kompanjon in kot tvoja velika, razumna hčerka, da mi poveriš to nalogo.

Frie Losov je omahoval.

Videl je v duhu presenečene obraze, ko bo nastopila v Lemkovu Elinor kot njegova zastopnica. Seveda bo morala nato za vedno ostati tam, ker bi se ne izplačalo vrniti se v Ameriko.

To vse ji je povedal, a ona je ustajala pri svoji zahtevi. Zopet je pričel razmišljati. Gotova stvar je bila, da bo Elinor stavila svojega moža. Naj bo stvar taka ali taka, dovolj razburjenja bo v starem kraju glede vsega, kar se bo tikalo njegove osebe. Vsled tega se ne bo treba brigati za vsako malenkost. Njegov brat bo gotovo vihal nos. V duhu je že videl njegov ošabni, blazirani obraz. Tedaj pa se je vzbudila v Frieu Losovu nenkrat trma. Naj bo tako. Dobili bodo respekt pred to njegovo pametno in energično hčerko.

— Če bi ti vsaj mogel dati Mrs. Stenberg kot spremljevalko, — je rekel.

Elinor pa je zmajala z glavo.

— Ne, Mrs. Stenberg mora ostati tukaj, kadar odidem. Drugače ne bosta imela vidva, ti in Fred nobenega reda. In poleg tega je treba še toliko pripraviti za našo preselitev. Ne, oče, na kaj takega ni misliti. V tvoje pomirjenje pa ti hočem postaviti neki drugi predlog. Vzela bom s seboj Nelly, ki nas itak ne bo zapustila. Gre rajše z nami kot da bi ostala sama tukaj.

Frie Losov je pričel razmišljati. Stara Nelly je bila že dolgo vrsto let v službi družine. Delala je že v pralnici Grete Werner ter je bila nato zaposlena kot pestunja. V vseh okoliščinah življenja je ostala zvesta družini in sploh si ni bilo mogoče misliti, da bi ne bila Nelly na mestu, kadar se jo je potrebovalo. Nelly je bila Irka, ne posebna pametna, a čista kot zlato. Nelly kot spremljevalka baronice Losov v Lemkovu. Frie Losov se je moral naglas zasmejati.

— Z Nelly boš imela svoj križ, Elinor, — je rekel. — Mislim, da potrebuje ona več varstva kot pa ti.

Tedaj se je zasmejala tudi Elinor.

— Že znam varovati samo sebe, oče. In tudi za Nelly ti ni treba skrbeti.

— Da, v takem slučaju bi imela poleg sebe vsaj eno zvesto in zanesljivo dušo in to bi mi bilo v veliko pomirjenje.

Elinor ga je objela.

— Torej privoliš, oče?

Pogladil jo je po lasih.

— Pusti, da premislim celo stvar, — do jutri. Nato se bom odločil.

— Dobro, oče, naj bo tako.

Sedla sta zopet skupaj ter pričela reševati dela, kot da se ni nič zgodilo.

Naslednjega dne je odšlo pismo na dr. Holma, v katerem je Frie Losov sporočil slednjemu, da ne more priti sam, da pa bo po-

KRVAVA VOJNA NA KITAJSKEM

Krvava državljanska vojna, ki divja po Kitajskem, zahteva vsak dan neštivilno žrtev. Na sliki vidite skupino ranjenecov ki čakajo zdravniške pomoči.

slal svojo hčerko, opremljeno z vsemi polnomočmi. Ta bo brzojavila z pristana, kedaj bo dospela v Lemkov.

V Losovu so se polagoma udali v neizogibno ter pričeli razmišljati o predlogu Botoja. To je bila pač najbolj enostavna rešitev. Če se bo poročil Boto s hčerko Frica, bo izravnana izguba, katero je povzročil testament strica Herberta. Kot dedinji očeta je pripadal Lemkov na polovico njej. To je bilo vredno nekako pol milijona. Razventega pa bo deležna napol tudi premoženja svojega očeta, ki je baje tudi izdatno. Konečno pa bo dobila še kot doto petdeset tisoč, kot določeno v testamentu.

Boto je vse to izračunal svojim starišem. Konec konca je bila Elinor vendar sijajna partija. Najprej je stopila na njegovo stran pretkana mati. Prigovarjala je sebi in svojemu možu, da je načrt Botoja dober. Nato sta oba pregovorila očeta, da piše svojemu bratu ter uvede celo zadevo. Niti za trenutek niso bili v dvomu, da bo dobrodošlo Frie Losovu in njegovi hčerki.

Kuno Losovu ni bilo posebno lahko pisati svojemu bratu. Pa tudi on je končno spoznal, da je najboljša rešiti iz poloma njih upan to, kar se sploh da še rešiti.

(Dalje prihodnjič.)

Rešitelj.

(Moderna zgodba.)

Noč je bila, globoka in črna. Vrag je drevel skozi temo, kakor bi ga gnalo tisoč nevidnih vragov, in je večal svojo hitrost od minute do minute. Bilo je, kakor da se je izpremenil v ogromno zver, ki se je utrjala z verige in blazni kdo ve kam, podiraje vse, kar se ji postavlja na pot.

Potniki so sedeli naslonjeni na svoje sedeže; njih obrazi so odsevali najrazličnejše občutke, ki so jim vstajali v dušah. Nekateri so slutili nesrečo; ti so bili blede, njih oči široko odprte. Drugi niso mislili na nesrečo, le razburjeni so bili, kakor da jim sega razbijanje železnih koles v živce. Tretji so bili videti čisto mirno, ti so namreč spali.

Ti, ki so spali, se niso menili za imena postaj, mimo katerih smo hiteli s tako naglico, da so bile videti razsvetljene postaje z načelniki v rdečih kapah in brnčami zvonci vred le svetli madeži na črni pokrajini, ki so kakor v sanjah svigali mimo.

V našem oddelku sva bila dva, ki nisva spala: neka stara gospa in jaz.

Stara gospa je bila izmed tistih ljudi, ki neprestano trepetajo za svoje življenje.

Jaz sem bil izmed tistih, ki so le nekoliko vznemirjeni, strah jih pa ni.

Na hodniku je stal človek, ki je mahoma izpregovoril s takim glasom, da se je zdelo, da bo prevrnil hrumenje vlaka skozi noč.

To, kar je dejal, je povečalo občutke strah, ki je živel v dušah potnikov, a se je zdaj docela prebujal.

Kričal je:

— Železniške nesreče se množijo od dne do dne. In, da poudarim, kar je glavno: te nesreče nastanejo zaradi brezglave hitrice vlakov. Seveda imamo signale, s katerimi lahko zabranimo nesrečo in ustavimo vlak. Toda, pomislite, če je to oče šestih ali več otrok! Samo en izhod je, da hitrost vlaka zmanjšamo, čeprav le za toliko časa, da prevozimo ovinek.

Gospod je nadaljeval s svojim zvenečim glasom:

— Zame je to prav vseeno. Ni mi mar, umreti danes ali jutri. Oporoko sem že napravil. Vem, da pismo vsi tako pripravljeni na smrt besedo:

kakor jaz; treba je misliti na dediče.

Poslušalci niso trenili ne z očmi ne z glavo.

— Kaj hočete, — je nadaljeval gospod z lahno ironijo v besedi, — Vlak ima zamudo in je treba, da jo dohiti. Poznam to progo. Dospeti moramo na prihodnjo večjo postajo, kjer so križišča, točno o polnoči, da dobimo zvezo. Zdaj je ura 23. 32 in moramo prehiteti še 65 kilometrov. Premislite, kako mora strojnik poganjati stroj! To je sila! ... Taka sila, da letimo, ako hočemo ujeti zamudo, naravnost v pogin.

Na te besede so nekateri potniki dobili glasove. Vsi iz sebe so vzklikali:

— To je nesramnost!

— Ustaviti moramo vlak!

— Nekaj moramo storiti!

Besed ni bilo konca. Nešteto nazarin in mnenj je bilo izgovorjenih, a vsa so bila brezplodna. Neznani gospod je dvignil roko in je dal znamenje, naj bodo tiho.

— Počakajte!

Odprl je okno, vtaknil glavo skozi odprtino in strmel v temo, skozi katero je butal vlak.

Čez minuto, ki se je zdelo že celo večnost, je gospod zopet pokazal glavo, vso razkuštrano od vetra. Zaprl je okno in dejal:

— Deset kilometrov odtod je nevaren ovinek. Če ga bo vozil vlak s to brzino, se zvrne mo tik pred ovinkom v morje. ... Še pet minut imamo na razpolago. ... Moramo hiteti, moramo kaj ukreniti. ...

— Ukrenite vi, ukrenite hitro! — so v zboru dejali potniki, zbrani okrog njega.

Gospod je pomolčal. počakal nekaj sekund, nato je izpregovoril:

— Težavna zadeva je to. Strojnik ne sme zmanjšati hitrosti vlaka, sicer zapade težki globi ali ga celo spodijo iz službe. In pomislite, če je to oče šestih ali več otrok! Samo en izhod je, da hitrost vlaka zmanjšamo, čeprav le za toliko časa, da prevozimo ovinek.

Gospod je nadaljeval s pove-ljujočim glasom:

— Zberimo nekaj denarja! Jaz se izpostavljam nevarnosti, da mu ga ponesem. ...

Potniki so bili od gospodovih besed vsi iz uma. Kakor da prihaja glas že na pol iz onega sveta, so odgovorili, preden je končal pismo vsi tako pripravljeni na smrt besedo:

— Zberimo! ... Hitimo! Nesite mu! ...

Gospod je prvi vzel iz denarnice dva stotaka, nato mu je letel denar v roke, kakor da gre za stav.

Gospod je s težavo tiščal denar, toliko bankovcev so mu nametali. Nato je hladnokrvno pogledal še enkrat vse navzoče in junaško izginil po hodniku.

Nemi, razburjeni smo pričakovali.

Vlak je hrumel dalje. In zdajci je zmanjšal hitrost in se je ustavil.

Oddahnili smo se, bili smo rešeni.

Vlakovodja je prihitel ves zaspel:

— Kdo je potegnil za varnostno zavoro?

In mi — mi smo s sijajem v očeh, s ponosom v srcu pripovedovali o sijajni ideji tujega, neznanega gospoda, našega rešitelja.

Vlakovodja je poslušal, gledal, nato je skomignil z rameni in dejal:

— Nevarnost ni bila niti najmanjša. Vlak nima zamude, tod blizu ni ovinka. Vozimo komaj osemdeset kilometrov na uro. Vaš rešitelj je tat, ki je potegnil varnostni signal, da je rešil sebe. —

Zdaj vozi sam največ pet kilometrov na uro. ...

OBUBOŽANE KRALJICE

Slavni pariški krojači so hudo vznemirjeni, ker Francozinje ne naročujejo več pri njih obleke. — Krojači so namreč že davno vpe-ljali dolarske cene in domačinke s svojimi francoskimi franki nikakor niso več kos newyorškim izdelankam. Krojači so se celo zbrali na pomenek v krasnem salonu ene najmodernejših trdk v mestni četrti Champs Elysees. Glavni govornik je izjavil:

Parižanke so ustvarile uspeh pariške mode. Njim smo dolžni hvalo, če se zdaj pri nas oblačijo Angležinje, Američanke, Braziljanke in Japonke in prinašajo v Pariz denar iz vseh mogočih dežel. Delali smo vedno, da se pri-kupimo domačinkam. Napenjali smo naše zmožnosti, da zadostimo njih okusu, ki nima sebi enakega pod solnce. Če nam ne bi dale Parižanke svojih nasvetov, ne bi obdudoval ves svet naših izdelkov. Vsi uspehi naše obrti slonijo na nežnih ramenih francoske žene. Zdaj pa se Parižanke ne oblačijo več pri nas, ker smo jim postali predragi. Priporočiti je, da cvete naša trgovina kakor še nikoli in da prodamo mnogo več oblek kakor pred vojno. Vendar ogroža pomankanje domačih naročil ves naš obstoj. Tujke, ki pridejo v Pariz, hočejo izgledati kakor ro-jene Parižanke. Rečejo nam: —

Vaše obleke nam zelo ugajajo, ne moremo jih pa naročiti, ker nismo videli, da bi nosile kaj sličnega domačinke. — Gospoda moja! —

Cela skupina vplivnih oseb iz kro-gov naše tekstilne industrije se je obrnila name v zavesti bližnje nevarnosti s sledečimi besedami:

Moramo vnovič osvojiti francoske žene! Pripravljeni smo na velike žrtve. Sledite našemu primeru še vi krojači in ustvarite obleke, ki bodo dostopne tudi domačinkam. Sprejel sem to povabilo in ustvaril modele, ki vam jih hočem zdaj pokazati. Blago in svila so najboljše vrste in upam, da sem zadostil izbranemu okusu rojene Francozinje.

Ta krojač je govoril kakor kak državnik, ima milijonske dohodke in je vendar v skrbih, ker misli na domovino. Smatra pač svoje kre-acije kot del francoske kulture.

To skrb delijo z njim tudi tovar-narji, ki oskrbujejo sukno. Vsi razumejo, da bi odbila pariški modi zadnja ura, če bi izostala Parižanka. Vsled tega so priprav-ljeni na žrtve, da ohranijo svoje svetovno nadvladje. In dvoma, da bodo tudi zmagali. Razen okusa nimajo njih inozemski tekmeči ni-ti oddale toliko smisla za ekonom-ske prilike. Parižanke bodo torej ostale modne kraljice, pa naj sto-ji frank še tako nizko. A k sreči za pariške krojače, je začel naraščati.

Kretanje parnikov - Shipping News

29. decembra:
Berlin, Cherbourg, Bremen; Pres.
Roosevelt, Cherbourg, Bremen.
30. decembra:
Cleveland, Cherbourg, Hamburg.
1. januarja:
Majestic, Cherbourg.
6. januarja:
De Grasse, Havre; Hamburg, Cher-
bourg, Hamburg.
7. januarja:
Martha Washington, Trst.
8. januarja:
Berengaria, Cherbourg; France
Havre; Bremen, Cherbourg, Bremen.
12. januarja:
Pres. Harding, Cherbourg, Bremen.

15. januarja:
Paris, Havre; Aquitania, Cherbourg.
22. januarja:
Homer, Cherbourg; Republic,
Cherbourg, Bremen; Stuttgart, Cher-
bourg, Bremen.
25. januarja:
Pres. Wilson, Trst.
27. januarja:
Rochambeau, Havre; Thuringia,
Hamburg.
29. januarja:
Majestic, Cherbourg; France, Hav-
re; Muenchen, Cherbourg, Bremen.

Zastopniki "Glas Naroda"

Zastopniki kateri so pooblašeni na-
tati naročnino za dnevnik "Glas
Naroda".
Vsak zastopnik izda potrdilo za svoto,
katero je prejel. Zastopnike rejamok
toplo priporočamo.

Naročnina za "Glas Naroda" je:
Za eno leto \$8.00; za pol leta \$3.00;
za štiri mesece \$2.00; za četrt leta 1.50.
Naročnina za Evropo je \$7. za eno
leto.

California:
San Francisco, Jacob Lauska.

Colorado:
Pueblo, Peter Cullig, John Germ, Fr.
Jauesh; Salda, Louis Costello; Wal-
denburg, M. J. Bayuk.

Indiana:
Indianapolis, Frank Zupančič.

Illinois:
Aurora, J. Verbich; Chicago, Joseph
Blush, Mrs. F. Laurich; Cicero, J. Fa-
bian; Joliet, Mary Bambich, J. Zaletel,
John Kren, Joseph Hrovat; La Salle, J.
Spelich; Mascoutah, Frank Augustin;
North Chicago, Anton Kobal, Spring-
field, Matija Barborich; Waukegan,
Frank Petkovšek.

Kansas:
Franklin in okolico, Anton Reljak.
Kansas City, Kans., Fr. Zagar.

Maryland:
Kittmiller, Fr. Vodopivec.

Michigan:
Detroit, Ant. Janežič.

Minnesota:
Chisholm, Frank Gouze; Ely, Jon.
J. Peshel; Eveleth, Louis Gouze; GU-
bert, Louis Vessel; Hibbing, John Po-
se; Virginia, Frank Hrvatch.

Montana:
Klein, Greogr Zobec.

New York:
Gowanda, Karl Sternhah; Little
Falls, Frank Masia.

Ohio:
Barberton, John Balant; Cleveland,
Anton Bobek, Charles Karlinger,
Louis Rudman, Anton Simcich,
Math Slapnik; Girard, Anton Nago-
de; Lorain, Louis Balant in J. Kums-
se; Niles, Frank Kogovšek; Youngs-
town, Anton Kikelj.

Pennsylvania:
Ambridge, Frank Jakše; Bessemer,
Louis Hribar; Braddock, J. A. Germ;
Broughton, Anton Ipavec; Claridge,
Fr. Tushar, A. Jerina; Conemaugh,
V. Rovansk; Krayn, Ant. Tauzelj;
Export, Louis Supančič, Geo. Prevljak;
Forest City, Math Kaurin; Farrell, Jerry
Okorn; Imperial, Val. Pernel; Greens-
burg, Frank Novak; Homer City in
okolic, Frank Farenchak; Irwin, Mike
Paushek; Johnstown, John Polane in
Martin Koroshets; Luzerne, Anton
Osolnik; Frank Demshar, Manor,
Penna; Midway, John Žust; Moon
Run, Fr. Machek in Fr. Podmilšek;
Pittsburgh, Z. Jakše, Ig. Magister,
Vine, Arh in U. Jakobich; Presto;
J. Demshar, Reading, J. Pezdire,
Steelton, A. Hren; Turtle Creek in o-
kolic, Fr. Schiffrer; West Newton,
Joseph Jovan; Willock, J. Pernel.

Wisconsin:
Milwaukee, Joseph Tratnik in Jos
Koren; Racine in okolic, Frank Je-
lene; Sheboygan, John Zorman; West
Allis, Frank Skok.

Wyoming:
Rock Springs, Louis Tancher.

ADVERTISE in GLAS NARODA

KRANJSKI GULJAŽ KONZER-
VE 10 po 11 unč kante v okrožju New
Yorka \$5.50 do Chicago, Ill. in od
tam naprej po \$6.25. Pri naročilu o-
menite s sladko ali pekočo papirko. —
Najbolj zdrava in okusna jed, katero
izdeluje in razpošilja M. KRAJNZ,
64 Broadway, Gowanda, N. Y.

Prav vsakdo -
kdor kaj išče; kdor kaj
ppnuja; kdor kaj ku-
puje; kdor kaj prod-
ja; prav vsakdo prizna-
va, da imajo čudovit
uspeh —

MALI OGLASI
v "Glas Naroda".

S A M O 6 D N I PREKO

z ogromnimi parniki na oje
FRANCE 8. jan.; 29. jan.

PARIS 15. jan. — 5. februarja
HAVRE — PARIŠKO PRISTANIŠČE

Kabine tretjega razreda s umivalnik
in tekočo vodo za 2, 4, ali 6 oseb.
Francoska kuhinja in pijača.

French Line

19 STATE ST. NEW YORK
ali lokalni agentje.

ONIM, KI HOČEJO POSTATI
DRŽAVLJANI.

Foreign Language Information
Service v New Yorku je izdala
priročnik knjižico, ki je namenje-
na onim, kateri žele postati ame-
riški državljani. Knjižica je pisa-
na v lahko razumljivi angleščini
ter vsebuje nakratko vse podatke
o državljanstvu. Stane 25 centov.
V zalogi jo ima knjigarna Glas
Naroda, 82 Cortlandt Street, New
York City.

Kako se potuje v
stari kraj in nazaj
v Ameriko.

Kdor je namenjen potovati v
stari kraj, je potrebno, da je pou-
čen o potnih listih, prilagih in dru-
gih stvareh. Vse naše dolgoletne
izkušnje vam mi zamoremo dati
najboljša pojasnila in priporočamo,
vedno le prvotne brzojavke.

Tudi nedržavljanji zamorejo po-
tovati v stari kraj, toda preskrbeti
si morajo dovoljenje ali permit iz
Washingtona, bodisi za eno leto ali
6 mesecev in se mora delati pro-
šnjo vsaj en mesec pred odpotova-
njem in to naravnost v Washing-
ton, D. C. na generalnega naselni-
škega komisarja.

Glasom odredbe, ki je stopila v
veljavo 31. julija, 1926 se nikomur
več ne pošlje permit po pošti, am-
pak ga mora iti iskati vsak poslees
osebno, bodisi v najbližnji naselni-
ški urad ali pa ga dobi v New Yo-
ku pred odpotovanjem, kakor kedo
v prošnji zaprosi. Kdor potuje ven
brez dovoljenja, potuje na svojo
lastno odgovornost.

Kako dobiti svojce iz
starega kra